

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หนึ่งร้อยเก้าสิบสาม

การเปิดเผยวาระสุดท้าย: จากชะตากรรมของรัสเซียสู่การกลับมาของทรัมป์ และการก่อรูปของรูปปั้นของสัตว์ร้าย

Jeff Pippenger

2024-04-23

ในอนาคตอันใกล้ รัสเซียจะยุติสงครามในยูเครนด้วยชัยชนะ และชัยชนะนั้นจะพิสูจน์ว่าเป็นจุดเริ่มต้นแห่งอวสานสำหรับปูตินและรัสเซีย เช่นเดียวกับที่กอร์บาซอฟได้ปฏิรูปจัดระเบียบ (perestroika) อาณาจักรของตนใหม่ แล้วจึงลี้ไปยังองค์การสหประชาชาติ รัสเซียฝ่ายการเมืองจะถูกนำมาอยู่ใต้อำนาจขององค์การสหประชาชาติ ขณะที่รัสเซียฝ่ายศาสนาจะถูกนำมาอยู่ภายใต้การควบคุมของสันตะปาปา ทรัมป์จะได้รับเลือกตั้งในปี 2024 และมีชัยเหนือเดโมแครตโลกาภิวัตน์และพวกโลกาภิวัตน์ในพรรครีพับลิกันที่ประกาศตน และเขาจะจัดตั้งพันธมิตรกับพวกโลกาภิวัตน์แห่งองค์การสหประชาชาติ เพื่อจุดประสงค์ในการแก้ไขผลพวงจากการล่มสลายของปูตินและรัสเซีย แล้วหญิงแพศยาแห่งไทรจะเข้ามาวิงวอนแทนรัสเซียในเวลานั้น

ในยุทธการแห่งปาเนียม ประวัติศาสตร์ของศึกแรกในบรรดาศึกทั้งสามแห่งข้อที่สี่สิบถูกทำซ้ำอีกครั้ง ในศึกแรก ซึ่งแสดงโดยการล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี 1989 ประธานาธิบดีคนแรกในบรรดาประธานาธิบดีแปดคนสุดท้ายได้ทำหน้าที่เป็นกองทัพตัวแทนของสันตะสำนัก ประธานาธิบดีคนแรกนั้นเป็นสมาชิกพรรครีพับลิกัน ซึ่งเป็นสัญญาณว่าคนสุดท้ายก็จะเป็นประธานาธิบดีจากพรรครีพับลิกันเช่นกัน ประธานาธิบดีคนแรกเป็นที่รู้จักจากวาทศิลป์ของเขาเกี่ยวกับกำแพงแห่งมานเหล็ก ซึ่งในฐานะหมุดหมายเชิงพยากรณ์ได้พังทลายลงเมื่อกำแพงเบอร์ลินพังลงในวันที่ 9 พฤศจิกายน 1989 ประธานาธิบดีคนสุดท้ายจากพรรครีพับลิกันจะเป็นที่รู้จักจากวาทศิลป์ของเขาเกี่ยวกับกำแพงที่พรมแดนด้านใต้ของสหรัฐอเมริกา และหมุดหมายที่จะเป็นเครื่องหมายแห่งคำพยานของทรัมป์เรื่องการสร้างกำแพงนั้นก็คือกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่ง ณ ที่นั้น “กำแพงแห่งการแยกคริสตจักรออกจากรัฐ” ในเชิงสัญลักษณ์จะถูกยกออกไป

ประธานาธิบดีคนแรกนั้นเป็นอดีตดาวเด่นแห่งสื่อมวลชน ผู้เป็นที่รู้จักจากทักษะการพูดอันหลักแหลมและอารมณ์ขันของเขา ประธานาธิบดีคนสุดท้ายก็เป็นอดีตดาวเด่นแห่งสื่อมวลชน ผู้เป็นที่รู้จักจากทักษะการพูดอันหลักแหลมและอารมณ์ขันของเขา ปี 1989 เป็นเครื่องหมายแห่งการล่มสลายของจักรวรรดิที่รู้จักกันในนามสหภาพโซเวียต และสงครามครั้งสุดท้ายในบรรดาสามครั้งแห่งข้อที่สี่สิบนั้นเป็นตัวแทนของการล่มสลายของจักรวรรดิที่รู้จักกันในนามรัสเซีย

ยุทธการแห่งปาเนียมเป็นยุทธการที่สามและเป็นยุทธการสุดท้ายของข้อสี่สิบ และได้ถูกแสดงเป็นแบบอย่างไว้โดยยุทธการครั้งแรก เมื่อยุทธการครั้งแรกสิ้นสุดลง โลกทั้งสันทันก็ยอมรับว่ากิมหาอำนาจเพียงหนึ่งเดียวในโลกคือสหรัฐอเมริกา การครอบงำโลกนั้นจะถูกกระทำซ้ำอีกเมื่อสิ้นสุดยุทธการครั้งสุดท้าย เพราะที่นั่น แม้จะมีพันธมิตรที่ก่อตั้งขึ้นระหว่างอันตีโอคัสที่ 3 กับฟิลิปแห่งมาซิโดเนีย (สหรัฐอเมริกาและสหประชาชาติ) สหรัฐอเมริกา (ผู้พยากรณ์เท็จ) จะได้รับการสถาปนาให้เป็นกษัตริย์ผู้เป็นใหญ่เหนือกษัตริย์ทั้งสิบ (พญานาค—สหประชาชาติ)

สงครามทั้งสามในข้อสี่สิบนั้นมีลายเซ็นของ "ความจริง" เพราะสงครามแรกเป็นตัวแทนของสงครามสุดท้าย และสงครามตรงกลางเป็นตัวแทนของการกบฏ กองทัพตัวแทนที่ได้รับชัยชนะทั้งครั้งแรกและครั้งสุดท้าย (สหรัฐอเมริกา) มีชัย แต่กองทัพตัวแทนลำดับที่สองพ่ายแพ้ และกองทัพตัวแทนลำดับที่สองนั้นคือลัทธินาซี ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการกบฏในระดับโลก

การรณรงค์ทางการเมืองทั้งสามครั้งของโดนัลด์ ทรัมป์มีลายเซ็นแห่ง "สัจจะ" เพราะเขาชนะการเลือกตั้งในการรณรงค์ครั้งแรกและครั้งสุดท้ายของเขา แต่ในการรณรงค์ครั้งกลางเขาพ่ายแพ้โดยสตีว์ไรย์แห่งลัทธิต่อเหยียด ซึ่งเป็นอำนาจของพญานาค อันเป็นสัญลักษณ์ของการกบฏอีกครั้งหนึ่ง ตามที่แสดงโดยอักษรตัวที่สิบสามของอักษรฮีบรู ซึ่งเมื่อนำมาวางรวมกับอักษรตัวแรกและตัวสุดท้าย ก็จะก่อเป็นคำภาษาฮีบรูว่า "สัจจะ"

ข้อสิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดระบุเวลาสิ้นสุดไว้ในปี 1989 และข้อสิบหกรบุถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า ข้อสิบถึงข้อสิบห้าเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสี่สิบ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพระธรรมดาเนียลที่ถูกผนึกไว้จนถึงวันสุดท้าย เมื่อข้อสิบถึงข้อสิบห้าถูกนำมาวาง (บรรทัดซ้อนบรรทัด) ลงในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสี่สิบ ส่วนของดาเนียลที่เกี่ยวข้องกับวันสุดท้ายก็ถูกเปิดผนึก ส่วนนี้ถูกเปิดผนึกขึ้นในเวลาไม่นานก่อนที่ช่วงพระคุณจะสิ้นสุดสำหรับผู้ถือรักษาวันสะบาโต กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า ดังนั้น ส่วนนี้จึงเป็นตัวแทนของตราสุดท้ายหรือดวงตราที่เจ็ด

และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราประทับดวงที่เจ็ด ก็เกิดความเจ็บช้ำในสวรรค์ประมาณครึ่งชั่วโมง และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดซึ่งยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า และได้รับแต่รเจ็ดคัน และมีทูตสวรรค์คือกองค้ำหนึ่งมาหยุดอยู่ที่แท่นบูชา ถูกระถางทองคำ และทรงประทานเครื่องหอมเป็นอันมากแก่ทูตสวรรค์องค์นั้น เพื่อจะถวายพร้อมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งปวงบนแท่นบูชาทองคำซึ่งอยู่เบื้องหน้าพระที่นั่ง และควันแห่งเครื่องหอมนั้นซึ่งขึ้นพร้อมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชน ก็ลอยขึ้นไปเบื้องพระพักตร์พระเจ้าจากมือของทูตสวรรค์ และทูตสวรรค์องค์นั้นได้นำกระถางนั้นไปบรรจุไฟจากแท่นบูชา แล้วเหวี่ยงลงมายังแผ่นดินโลก จึงเกิดเสียงต่าง ๆ ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และแผ่นดินไหว และทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดซึ่งมีแต่รเจ็ดคันนั้นก็เตรียมพร้อมที่จะเป่า วิวรณ์ 8:1-6

ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดผู้ถือแต่รทั้งเจ็ดเป็นตัวแทนของการพิพากษาในภาคปฏิบัติซึ่งเริ่มต้นขึ้น ณ เวลาที่มีกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา และพวกเขายังเป็นตัวแทนของการพิพากษาในภาคปฏิบัติที่เริ่มต้นขึ้นเมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้นและเวลาทดลองของมนุษย์สิ้นสุดลง ช่วงเวลาแรก ตั้งแต่กฎหมายวันอาทิตย์จนถึงเวลาที่มีคาเอลทรงลุกขึ้น การพิพากษาของพระเจ้าถูกผสมด้วยพระเมตตา แต่หลังจากนั้น ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายคือการพิพากษาของพระเจ้าที่ปราศจากการผสมด้วยพระเมตตา การเปิดตราดวงที่เจ็ดคือเวลาที่การพิพากษาในภาคปฏิบัติกำลังถูกเตรียม ดั่งที่มีภาพแทนโดยทูตสวรรค์ทั้งเจ็ด

ดาเนียลบทที่สองและบทที่เก้าระบุว่า "คำอธิษฐานของธรรมิกชน" คือคำอธิษฐานเพื่อให้เข้าใจเหตุการณ์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับความฝันที่ทรงซ่อนไว้ของเนบูคัดเนสซาร์ เรื่องรูปปั้นแห่งสตีว์ไรย์ และการกลับใจใหม่กับการสารภาพบาปที่เกี่ยวข้องกับ "เจ็ดเวลา" แห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก คำอธิษฐานทั้งหลายที่ถูกผสมกับเครื่องหอมใน "กระถางทองคำ" ซึ่งลอยขึ้นไปเฉพาะพระพักตร์พระเจ้านั้น เป็นคำอธิษฐานของบรรดาผู้ที่ได้รับการทรงเรียกให้เป็นส่วนหนึ่งในหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

ผู้ซึ่งในเวลานั้นได้รับตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
ขณะที่ไฟจากแท่นบูชาถูกเหวี่ยงลงมายังแผ่นดินโลก.

ในเอเสเคียลบทที่เก้า ธรรมิกชนกลุ่มเดิมนั้นเองกำลังถอนหายใจและร้องคร่ำครวญเพราะสิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่ไต่กรทำขึ้นในแผ่นดินและในคริสตจักร และขณะที่พวกเขาแสดงความสำนึกผิดอย่างลึกซึ้งต่อบาปนั้น
ทูตสวรรค์ผู้ทำการประทับตราก็ประทับเครื่องหมายไว้ที่หน้าผากของพวกเขา เช่นเดียวกับในวิวรณ์บทที่แปด
การพิพากษาซึ่งมีทูตสวรรค์ผู้ทำลายเป็นภาพแทนนั้นอยู่เบื้องหลัง คอยคำสั่งว่าการประทับตราได้เสร็จสิ้นแล้ว

“องค์ผู้ไม่สิ้นสุดยังทรงจดบัญชีกับบรรดาประชาชาติทั้งหลายด้วยความเที่ยงตรงอันไม่ผิดพลาด
ขณะที่พระเมตตาของพระองค์ยังทรงยื่นให้พร้อมกับการทรงเรียกให้กลับใจ บัญชีนี้จะยังคงเปิดอยู่;
แต่เมื่อยอดตัวเลขถึงระดับหนึ่งซึ่งพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้แล้ว
พันธกิจแห่งพระพิโรธของพระองค์ก็เริ่มต้นขึ้น บัญชีนั้นถูกปิดแล้ว ความอดทนของพระเจ้าสิ้นสุดลง
ไม่มีการวิงวอนขอพระเมตตาแทนพวกเขาอีกต่อไป”

“ผู้เผยพระวจนะ เมื่อทอดสายตาลงไปตามกาลสมัยทั้งหลาย
ก็ได้เห็นช่วงเวลานี้ปรากฏอยู่ต่อหน้ามีตของท่าน
ชนชาติทั้งหลายในยุคนี้เป็นผู้ได้รับพระเมตตาอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน
พระพรอันประเสริฐที่สุดจากสวรรค์ได้ประทานแก่พวกเขา แต่ความเยอหยิ่งที่วิเศษขึ้น ความโลภ
การนับถือรูปเคารพ การดูหมิ่นพระเจ้า และความมกตัญญูอันต่ำทราม
ถูกบันทึกไว้เป็นข้อกล่าวหาต่อพวกเขา พวกเขากำลังปิดบัญชีกับพระเจ้าอย่างรวดเร็ว”

“แต่สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าสับสนสับสนก็คือความจริงที่ว่า
ผู้ซึ่งได้รับความสว่างและสิทธิพิเศษมากที่สุดกลับได้แปดเปื้อนด้วยความชั่วช้าที่แพร่หลายอยู่ทั่วไป
โดยได้รับอิทธิพลจากผู้ไม่ชอบธรรมที่อยู่รายรอบพวกเขา หลายคน
แม้กระทั่งในหมู่ผู้ที่ปฏิญาณว่าถือความจริง
ก็ได้เย็นชาลงและถูกกระแสน้ำเชี่ยวกรากแห่งความชั่วร้ายพัดพาให้จมลง
การดูหมิ่นอย่างทั่วไปที่มุ่งต่อความเคร่งศาสนาที่แท้จริงและความบริสุทธิ์ฝ่ายวิญญาณ
ทำให้ผู้ที่มิได้ผูกพันกับพระเจ้าอย่างใกล้ชิดสูญเสียความเคารพต่อพระราชบัญญัติของพระองค์
หากพวกเขากำลังดำเนินตามความสว่างและเชื่อฟังความจริงจากใจ
พระราชบัญญัติอันบริสุทธิ์นี้ย่อมจะยิ่งดูมีค่ายิ่งขึ้นแก่พวกเขาในเมื่อมันถูกดูหมิ่นและถูกละทิ้งเช่นนี้
เมื่อการไม่เคารพต่อพระราชบัญญัติของพระเจ้าปรากฏชัดยิ่งขึ้น
เส้นแบ่งแยกระหว่างผู้ที่รักษาพระราชบัญญัตินั้นกับโลกก็ยิ่งเด่นชัดมากขึ้น ความรักต่อข้อบัญญัติอันศักดิ์
สิทธิ์เพิ่มพูนขึ้นในคนกลุ่มหนึ่งตามสัดส่วนที่ความเหี้ยมหยามต่อข้อบัญญัติเหล่านั้นเพิ่มขึ้นในคนอีกกลุ่ม
หนึ่ง”

“วิกฤตกำลังใกล้เข้ามาอย่างรวดเร็ว ตัวเลขที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างฉับพลันแสดงให้เห็นว่าเวลาแห่งการเสด็จมา
เยี่ยมเยียนของพระเจ้าแทบจะมาถึงแล้ว แม้ว่าพระองค์จะไม่ทรงประสงค์จะลงโทษ
แต่ถึงกระนั้นพระองค์ก็จะทรงลงโทษ และโดยรวดเร็ว
ผู้ที่ดำเนินอยู่ในความสว่างจะมองเห็นสีแดงแห่งภัยอันใกล้เข้ามา; แต่เขาทั้งหลายไม่ควรนั่งอยู่อย่างสงบ
ด้วยความไม่ใส่ใจ คอยมองความพินาศด้วยความคาดหมาย โดยปลอบใจตนเองด้วยความเชื่อว่าพระเจ้าจะ
ทรงปกป้องชนชาติของพระองค์ในวันแห่งการเสด็จมาเยี่ยมเยียน ห้ามมิได้เลย
เขาทั้งหลายควรตระหนักว่าเป็นหน้าที่ของตนที่จะต้องทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อช่วยผู้อื่นให้รอด
โดยพึ่งมองไปยังพระเจ้าด้วยความเชื่ออันมั่นคงเพื่อขอความช่วยเหลือ
'คำอธิษฐานด้วยใจร้อนรนอย่างจริงใจของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมาก'”

“เชื่อแห่งความเป็นพระเจ้ายังมีได้สูญเสียฤทธิ์อำนาจของมันไปเสียทั้งหมด
ในเวลาที่ยับยั้งและความคิดของคริสตจักรมีมากที่สุด คนหม่นน้อยที่ยืนอยู่ในความสว่างจะถอนหายใจ
และร้องคร่ำครวญเพราะสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนที่กระทำกันอยู่ในแผ่นดิน แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
คำอธิษฐานของพวกเขาจะขึ้นไปเพื่อคริสตจักร
เพราะสมาชิกของคริสตจักรกำลังประพฤติตามอย่างของโลก”

“คำอธิษฐานอันจริงจังของคนส่วนน้อยผู้ซื่อสัตย์เหล่านี้จะไม่ไร้ผล
เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จออกมาในฐานะผู้ล้างแค้น
พระองค์ก็จะเสด็จมาในฐานะผู้ทรงพิทักษ์รักษาบรรดาผู้ที่ได้ธำรงรักษาความเชื่อไว้ในความบริสุทธิ์ของมัน
และได้รักษาตนเองให้ปราศจากมลทินจากโลกด้วย
ในเวลานี้เองที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะทรงล้างแค้นแทนบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรของพระองค์
ผู้ร้องทูลต่อพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน แม้ว่าพระองค์จะทรงอดกลั้นต่อพวกเขาเป็นเวลานานก็ตาม”

“พระบัญชาคือว่า ‘จงเดินไปท่ามกลางนคร ท่ามกลางกรุงเยรูซาเล็ม
และทำเครื่องหมายไว้ที่หน้าผากของบรรดาคนที่ทอดถอนใจและรำไห้
เพราะสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นที่กระทำกันอยู่ท่ามกลางนครนั้น’ คนเหล่านี้ที่ทอดถอนใจและรำไห้
ได้ประกาศถ้อยคำแห่งชีวิตอยู่ พวกเขาได้ตักเตือน ให้คำปรึกษา และวิงวอน
บางคนที่เคยลบหลู่พระเจ้าได้กลับใจและถ่อมใจของตนลงเฉพาะพระพักตร์พระองค์
แต่พระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้จากอิสราเอลไปแล้ว
แม้ว่าหลายคนยังคงดำเนินตามรูปแบบพิธีทางศาสนาต่อไป
แต่ฤทธิ์อำนาจและการทรงสถิตของพระองค์ได้ขาดหายไป” Testimonies, volume 5, 208–210.

ข้อสิบถึงข้อสิบห้าได้เปิดผนึกประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสิบ และในการกระทำเช่นนั้น
ข้อเหล่านี้ก็ได้ชี้ให้เห็นพร้อมกันด้วยว่า บัดนี้การประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันกำลังสำเร็จลงเหนือผู้ที่ได้บ
รรลุข้อกำหนดแห่งคำอธิษฐานซึ่งมีดาเนียลและสหายผู้ทรงคุณธรรมทั้งสามในบทที่สองเป็นตัวแทน
และมีดาเนียลในบทที่เก้าเป็นตัวแทน ความแตกต่างระหว่างคำอธิษฐานทั้งสองนั้นอาจเห็นได้ว่า
คำอธิษฐานหนึ่งเป็นคำอธิษฐานเพื่อความเข้าใจเหตุการณ์ภายนอกของคำพยากรณ์ (Daniel two)
และอีกคำอธิษฐานหนึ่งเป็นคำอธิษฐานเพื่อให้ตระหนักถึงประสบการณ์ภายในของคำพยากรณ์ (Daniel nine)
ความแตกต่างอีกประการหนึ่งคือ
ธรรมิกชนในฐานะหมู่คณะกำลังแสวงหาความเข้าใจสารแห่งการทดสอบเรื่องรูปสัตว์ร้าย (Daniel two)
แต่พวกเขาจะต้องกระทำงานแห่งการกลับใจอย่างสิ้นเชิงให้สำเร็จเป็นรายบุคคล (Daniel nine)
คำอธิษฐานของพวกเขาจะต้องอยู่ในบริบทของ Ezekiel nine
เพราะพวกเขาจะต้องโศกเศร้าเสียใจต่อบาปทั้งหลายในแผ่นดินและในคริสตจักร

“ในกาลเวลาที่พระพิโรธของพระองค์จะออกไปในการพิพากษา
ผู้ติดตามพระคริสต์ที่ถ่อมตนและอุทิศตนเหล่านี้จะถูกแยกออกจากคนอื่นทั้งปวงในโลก
ด้วยความทุกข์ระทมแห่งจิตวิญญาณของพวกเขา ซึ่งแสดงออกด้วยการคร่ำครวญและการร้องไห้
การตักเตือนและคำเตือน ขณะที่คนอื่นพยายามเอาผ้าคลุมความชั่วร้ายที่มีอยู่
และแก้ตัวให้กับความอธรรมอันใหญ่หลวงซึ่งแพร่หลายอยู่ทุกหนแห่ง
บรรดาผู้ที่มีความกระตือรือร้นเพื่อพระเกียรติของพระเจ้าและมีความรักต่อจิตวิญญาณทั้งหลาย
จะไม่นิ่งเงียบเพื่อให้ได้มาซึ่งความโปรดปรานจากผู้ใดเลย จิตวิญญาณอันชอบธรรมของพวกเขาถูกบีบคั้น
อยู่วันแล้ววันเล่าด้วยการกระทำอันอธรรมและคำพูดของคนอธรรม
พวกเขาไม่มีอำนาจที่จะหยุดยั้งกระแสความชั่วช้าที่หลังไหลเชี่ยวกรากนั้นได้
และเพราะเหตุนี้พวกเขาจึงเปี่ยมด้วยความโศกเศร้าและความหวาดหวั่น พวกเขาคร่ำครวญเฉพาะพระพ
กตร์พระเจ้าเมื่อเห็นว่าศาสนาถูกดูหมิ่นแม้ในบ้านเรือนของผู้ที่ได้รับความสว่างอันยิ่งใหญ่

พวกเขาคร่ำครวญและทำให้จิตวิญญาณของตนเป็นทุกข์ เพราะความหึงผยอง ความโลภ ความเห็นแก่ตัว และการล่องหนหลอกลวงแทบทุกชนิดมีอยู่ในคริสตจักร พระวิญญาณของพระเจ้า ผู้ทรงเร้าให้เกิดการตักเตือน ถูกเหยียบย่ำลงใต้เท้า ขณะที่ผู้รับใช้ของชาตังกำลังมีชัย พระเจ้าทรงถูกลบล้าง และความจริงก็ถูกทำให้ไร้ผล”

“คนจำพวกที่ไม่รู้จักโศกเศร้าต่อความเสื่อมถอยฝ่ายจิตวิญญาณของตนเอง และไม่คร่ำครวญถึงบาปของผู้อื่น จะถูกปล่อยไว้โดยปราศจากตราประทับของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบหมายแก่ผู้สื่อสารของพระองค์ คือบรรดาชายผู้ถืออาวุธสำหรับการสังหารอยู่ในชื่อว่า ‘จงตามเขาไปทั่วเมือง และจงประหาร อย่าให้ตาของเจ้าสงสาร และอย่ามีความเวทนาเลย จงฆ่าเสียให้สิ้นทั้งคนแก่และคนหนุ่ม ทั้งหญิงสาวและเด็กเล็ก และผู้หญิงทั้งหลาย แต่จงอย่าเข้าใกล้ผู้ใดที่มีเครื่องหมายนั้นอยู่บนตัวเขา และจงเริ่มต้นที่สถานนมัสการของเรา’ แล้วพวกเขาก็เริ่มต้นที่พวกผู้เฒ่าซึ่งอยู่ต่อหน้าพระนิเวศนั้น”

“ในที่นี้เราเห็นว่าคริสตจักร—สถานนมัสการขององค์พระผู้เป็นเจ้า—เป็นสิ่งแรกที่ได้รับการลงทัณฑ์แห่งพระพิโรธของพระเจ้า บรรดาผู้อาวุโส ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ประทานความสว่างอันยิ่งใหญ่แก่เขา และผู้ซึ่งได้ยืนหยัดเป็นผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ฝ่ายจิตวิญญาณของประชาชน ได้ทรยศต่อความไว้วางใจที่ได้รับมอบหมาย พวกเขาได้รับเอาท่าทีที่ว่า เราไม่จำเป็นต้องคอยสิ่งอัศจรรย์และการสำแดงฤทธานภาพของพระเจ้าอย่างเด่นชัดเช่นในวันก่อน ๆ กาลเวลาได้เปลี่ยนไปแล้ว ถ้อยคำเหล่านี้เสริมความไม่เชื่อของพวกเขาให้แข็งแกร่งขึ้น และพวกเขากล่าวว่า: องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงกระทำความดี และพระองค์จะไม่ทรงกระทำความชั่ว พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา ยิ่งนักเกินกว่าจะทรงลงโทษประชากรของพระองค์ด้วยการพิพากษา ดังนั้น ‘สันติภาพและความปลอดภัย’ จึงเป็นเสียงร้องจากคนเหล่านั้น ผู้ซึ่งจะไม่ยกเสียงของตนขึ้นอีกเลยดุจเสียงแตร เพื่อสำแดงการสว่างละเมิดของประชากรของพระเจ้าและบาปของพงศ์พันธุ์ยาโคบ สุนัขใบ้เหล่านี้ที่ไม่ยอมเห่า คือคนเหล่านั้นเองที่จะได้รับการแก้แค้นอันชอบธรรมจากพระเจ้าผู้ทรงถูกลบล้าง ชายหนุ่ม หญิงสาว และเด็กเล็ก ๆ ส่วนพิณชาติไปด้วยกันทั้งสิ้น” Testimonies, เล่ม 5, 210, 211.

ข้อหนึ่งและสองของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด เริ่มต้น ณ เวลาปลายในปี 1989 เช่นเดียวกับข้อสิบ ข้อสองนำประวัติศาสตร์ไปถึงวาระแรกของโดนัลด์ ทรัมป์ แล้วจึงเว้นประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นไว้จากประธานาธิบดีผู้มั่งคั่งเป็นอันดับหกผู้นั้น ไปจนถึงอาณาจักรที่เจ็ด (องค์การสหประชาชาติ) ซึ่งมีอเล็กซานเดอร์มหาธาซเป็นตัวแทน ระหว่างกษัตริย์ผู้มั่งคั่งคือเซอร์ซีสในข้อสอง กับอเล็กซานเดอร์มหาธาซนั้น มีกษัตริย์เปอร์เซียแปดองค์ ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสองจนถึงข้อสาม เป็นตัวแทนของกษัตริย์แปดองค์ ดังนั้น จากการสิ้นสุดของวาระแรกของทรัมป์ จนถึงอาณาจักรที่เจ็ดแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ จึงมีกษัตริย์รวมทั้งสิ้นสิบองค์ ซึ่งครอบคลุมประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสองถึงข้อสามแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

เลขสิบเป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบ และการทดสอบที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์นั้นเองก็คือการก่อสร้างขึ้นของรูปสัตว์ร้าย ประธานาธิบดีผู้มั่งคั่งเป็นอันดับที่หกได้ปลุกกระดมพวกโลกาภิวัตน์ โดยเริ่มตั้งแต่การรณรงค์หาเสียงครั้งแรกของเขาในปี 2015 และด้วยการนั้น เขาได้กำหนดจุดเริ่มต้นของการต่อสู้ระหว่างพยานทั้งสองแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบเอ็ดกับสัตว์ร้ายพญานาคแห่งลัทธิอเทวนิยม ซึ่งไม่ยุติจนกว่าจะถึงกฤษฎีกาวันอาทิตย์ในข้อสิบหกและสิบเอ็ด ภายในสงครามนั้น โดนัลด์ ทรัมป์เป็นประธานาธิบดีคนแรกที่ปลุกปั่นพญานาค และเขาก็เป็นคนสุดท้ายด้วย ทรัมป์เป็นประธานาธิบดีคนสุดท้ายของสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลก

และหรัมปีจะกลายเป็นผู้นำคนแรกของอาณาจักรที่เจ็ด ด้วยการนี้
หรัมปีจึงเป็นตัวแทนของกษัตริย์องค์แรกและองค์สุดท้ายในบรรดากษัตริย์สิบองค์
และเลขสิบเป็นตัวแทนของการทดสอบ

ปี 1776, 1789 และ 1798

เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์สามช่วงที่สถาปนาว่าประธานาธิบดีองค์ที่แปดนั้นมาจากทั้งเจ็ด. ปี 1776
เป็นตัวแทนของการประกาศใช้คำประกาศอิสรภาพ

และประวัติศาสตร์ของสภาองเกรสภาคพื้นทวีปครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง. ปี 1789

เป็นตัวแทนของช่วงเวลาหนึ่งในประวัติศาสตร์ที่มีการร่างข้อบังคับแห่งสมาพันธรัฐ.

ช่วงเวลาดังกล่าวเริ่มต้นในปี 1781 และสิ้นสุดลงด้วยการประกาศใช้รัฐธรรมนูญในปี 1789. ปี 1798

เป็นตัวแทนของการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยคนต่างด้าวและการยุบเลิกบับ

และจุดเริ่มต้นของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์.

สภาองเกรสภาคพื้นทวีปถูกแบ่งออกเป็นสองช่วงเวลาเชิงพยากรณ์

คือสภาองเกรสครั้งแรกและสภาองเกรสครั้งสุดท้าย สภาองเกรสภาคพื้นทวีปครั้งแรกมีประธานสองคน

และเพย์ตัน แรנדอล์ฟเป็นประธานคนแรก สภาองเกรสภาคพื้นทวีปครั้งที่สองมีประธานหกคน เพย์ตัน แรנד

อล์ฟเป็นประธานคนแรกทั้งของสภาองเกรสภาคพื้นทวีปครั้งแรกและของสภาองเกรสภาคพื้นทวีปครั้งที่สอง
ด้วย โดยรวมแล้ว

มีประธานทั้งหมดแปดวาระตลอดประวัติศาสตร์ของสภาองเกรสภาคพื้นทวีปครั้งแรกและครั้งที่สอง เพย์ตัน

แรนด์อล์ฟเป็นประธานคนแรกทั้งของสภาองเกรสภาคพื้นทวีปครั้งแรกและครั้งที่สอง

ซึ่งเป็นช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ที่มีประธานแปดวาระ

แต่ประธานคนแรกของทั้งสองช่วงเวลานั้นเป็นบุคคลคนเดียวกัน ฉะนั้น แม้จะมีวาระประธานแปดวาระ

แต่แท้จริงแล้วมีประธานเพียงเจ็ดคน

ประธานคนแรกเป็นสองเท่าในฐานะประธานคนแรกของบุคคลเจ็ดคนที่เป็นประธาน และด้วยเหตุนี้

แรนด์อล์ฟจึงเป็นภาพแทนของคนที่แปด ซึ่งมาจากเจ็ดคนนั้น และโดยพยานสองปาก

เขาเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของประธานาธิบดีที่แท้จริงคนแรก คือจอร์จ วอชิงตัน

วอชิงตันถูกแทนด้วยแรนด์อล์ฟ และฉะนั้น แรนด์อล์ฟในฐานะสัญลักษณ์ของวอชิงตัน

จึงสื่อถึงทั้งลักษณะเชิงพยากรณ์ของแรนด์อล์ฟซึ่งเป็นประธานาธิบดีคนแรก

และด้วยว่าแรนด์อล์ฟเป็นคนที่แปด ซึ่งมาจากเจ็ดคนนั้น ดังนั้น จอร์จ วอชิงตัน

ในฐานะประธานาธิบดีคนแรกและผู้บัญชาการทหารสูงสุดคนแรก จึงเป็นเชิงพยากรณ์ด้วยว่าเป็นคนที่แปด

และมาจากเจ็ดคนนั้น และหรัมปี ในฐานะประธานาธิบดีคนสุดท้าย ก็จะเป็นคนที่แปดเช่นกัน กล่าวคือ

มาจากเจ็ดคนนั้น

ประธานคนที่สองของสภาองเกรสภาคพื้นทวีปครั้งที่สองคือ จอห์น แอนค็อก

สภาองเกรสภาคพื้นทวีปครั้งที่สองสิ้นสุดลงในปี 1781 ช่วงเวลาตั้งแต่ปี 1781 ถึง 1789

บ่งชี้ถึงประวัติศาสตร์ของข้อบังคับสมาพันธรัฐ ช่วงเวลานั้นถูกเป็นสัญลักษณ์โดยปี 1789

พร้อมกับการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ในช่วงเวลานั้นยังมีประธานอีกแปดคน

ข้อบังคับสมาพันธรัฐเป็นตัวแทนของรัฐธรรมนูญฉบับแรก

แต่ความอ่อนแอของข้อบังคับสมาพันธรัฐนำไปสู่การถูกแทนที่

และการให้สัตยาบันโดยอาณานิคมทั้งสิบสามแห่งต่อรัฐธรรมนูญในปี 1789

ในช่วงเวลานั้น ประธานทั้งแปดคนประกอบด้วยประธานเจ็ดคนซึ่งมิได้เป็นประธานในประวัติศาสตร์ของช่วงเวลา
ที่แทนโดยสภาองเกรสภาคพื้นทวีปสองสมัยก่อนหน้านี้ และอีกหนึ่งคนซึ่งเป็นประธานในช่วงพยากรณ์แรกนั้น

จอห์น แฮนค็อก ดำรงตำแหน่งทั้งในสภาองเกรสภาคพื้นทวีปครั้งที่สอง และในช่วงเวลาที่แทนโดยข้อบังคับแห่งสมาพันธรัฐ ในระดับเชิงพยากรณ์ มีเพียงชายเจ็ดคนเท่านั้นที่เป็นประธานในระหว่างสภาองเกรสภาคพื้นทวีปทั้งสองสมัย ดังนั้นในเชิงพยากรณ์ จอห์น แฮนค็อก จึงเป็นหนึ่งในแปดคนในช่วงเวลาของข้อบังคับแห่งสมาพันธรัฐ แต่เขาก็เป็นหนึ่งในชายเจ็ดคนจากช่วงเวลาก่อนหน้านี้ด้วย เพราะฉะนั้นเขาจึงเป็นคนที่แปด ซึ่งมาจากเจ็ดคนนั้น

ช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ช่วงที่สอง ซึ่งแทนด้วยปี 1781 ถึง 1789 ก็เช่นเดียวกับช่วงเวลาแรก มีประธานาธิบดีคนหนึ่ง (Hancock) ซึ่งเป็นคนที่แปด และมาจากในเจ็ดคนนั้น ดังเช่น Randolph ในช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ช่วงแรกซึ่งแทนด้วยปี 1776.

ในทั้งสองช่วงเวลาของประธานาธิบดีแปดคน ปรีศนาลีสืบที่ว่าองค์ที่แปดเป็นหนึ่งในเจ็ดนั้นได้ถูกเป็นภาพแทนไว้ ทั้งสองเวลานั้นเป็นพยานว่าประธานาธิบดีแห่งแรก (Washington) ก็มีปรีศนาเชิงพยากรณ์ผูกอยู่กับสัญลักษณ์ของเขาเช่นกัน โดยผ่านแบบอย่างของเขาซึ่งถูกเป็นภาพแทนไว้โดย Randolph พยานทั้งสามนี้กล่าวถึง Trump Trump ตามที่ถูกเป็นภาพแทนไว้ในข้อหนึ่งและข้อสองของบทที่สิบเอ็ด ถูกแสดงให้เห็นผ่านวาระแรกของเขาเท่านั้น ซึ่งสิ้นสุดลงเมื่อการเลือกตั้งครั้งที่สองถูกสืบทอดจากรายจากเหวสิกซิงไป

ประวัติศาสตร์ที่ทำให้ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นสำเร็จนั้น รวมถึงประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นอยู่ระหว่างจุดของกษัตริย์ผู้มั่งคั่งที่สุด (Xerxes) กับการปรากฏขึ้นของ Alexander the Great ซึ่งเป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อกษัตริย์ทั้งสิบกลายเป็นอาณาจักรที่เจ็ดชั่วระยะเวลาสั้น ๆ ระหว่างกษัตริย์ผู้มั่งคั่งกับกษัตริย์ทั้งสิบที่เห็นพ้องจะมอบอาณาจักรที่เจ็ดของตนแก่สันตะปาปา มีกษัตริย์อยู่แปดองค์ กษัตริย์ทั้งแปดองค์นั้นซึ่งประกอบขึ้นเป็นประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสองถึงข้อสาม พบพยานสองประการของประธานาธิบดีแปดคนในประวัติศาสตร์ของปี 1776, 1789 และ 1798.

ประวัติศาสตร์นั้นมีสัญลักษณ์แห่งระยะเวลาสี่สิบสองปี ซึ่งบ่งชี้ว่าเป็นประวัติศาสตร์แห่งการผนึกตราหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เมื่อพระลักษณะแห่งพระเจ้าทรงรวมเข้ากับสภาพมนุษย์ อีกทั้งยังมีพยานแห่ง “ความจริง” ด้วย เพราะจุดเริ่มต้นหมายถึงความเป็นอิสระ และจุดสิ้นสุดหมายถึงการนำความเป็นอิสระออกไป ขณะที่สิบสามปีหลังจาก ค.ศ. 1776 อาณานิคมทั้งสิบสามได้ให้สัตยาบันรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นถึงช่วงเวลาสองช่วงของกษัตริย์แปดองค์ (ประธานาธิบดี) ซึ่งทั้งสองช่วงต่างก็มีปรีศนาที่ว่า องค์ที่แปดนั้นเป็นมาจากเจ็ดองค์

ทรมันี่ในฐานะประธานาธิบดีคนที่หกในปี 2016 และในฐานะผู้นำคนสุดท้ายของอาณาจักรที่หก ยังเป็นตัวแทนของกษัตริย์องค์แรกและองค์สุดท้ายในบรรดากษัตริย์สิบองค์ที่สิบต่อกันมาอีกด้วย เลขสิบระบุถึงกระบวนการแห่งการทดสอบของประวัติศาสตร์นั้น และการทดสอบซึ่งเกิดขึ้นก่อนและสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ก็คือการก่อรูปของรูปเคารพของสัตว์ร้าย นิमितความฝันเรื่องสัตว์ร้ายของเนบูคัดเนสซาร์เป็นตัวแทนของอาณาจักรแปดอาณาจักร และด้วยเหตุนี้จึงเป็นพยานว่าการทดสอบเรื่องรูปเคารพของสัตว์ร้ายนั้นแสดงแทนด้วยเลข “แปด”

ในประวัติแห่งการทดสอบของสายตระกูลมัทคาบี ซึ่งเป็นตัวแทนของสายแห่งเขาของโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ และสายแห่งเขาของสาธารณรัฐนิยมผู้ละทิ้งความเชื่อซึ่งมีอันที่ไอคัสที่ 3 เป็นตัวแทน สายต่าง ๆ

และเขาทั้งหลายมาบรรจบรวมกันเป็นเขาเดียว อันเป็นภาพของสันตะปาปา ในประวัติศาสตร์เดียวกันนั้น พระฉายาของพระเจ้าได้รับการสะท้อนขึ้นใหม่อย่างครบถ้วนและถาวรในบรรดาผู้ที่ได้รับการแทนไว้ว่าเป็นหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสี่สิบถูกเปิดเผยภายในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสองถึงข้อสาม และประวัติศาสตร์ของข้อสิบถึงข้อสิบห้า

เมื่อทรมปีกลายเป็นประธานาธิบดีคนที่แปดซึ่งมาจากเจ็ดคนนั้นในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2025 กษัตริย์แปดองค์ระหว่างเซอร์ซีสกับอเล็กซานเดอร์มหาราชเป็นเครื่องหมายถึงการมาถึงของกาารก่อสร้างขึ้นของรูปสัตว์ร้าย

และทรมปีเป็นตัวแทนของกษัตริย์องค์แรกและองค์สุดท้ายในบรรดากษัตริย์สิบองค์ที่สืบต่อกันเป็นลำดับ

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

และข้าพเจ้าได้เห็นหนังสือม้วนหนึ่งอยู่ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง มีข้อความเขียนไว้ทั้งด้านในและด้านหลัง และฉนั้นไว้ด้วยตราเจ็ดดวง และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์องค์หนึ่งประกาศด้วยเสียงอันดังว่า ผู้ใดสมควรจะเปิดหนังสือม้วนนั้นและแก้ตราผนึกของมัน? และไม่มีผู้ใดเลย ทั้งในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก หรือใต้แผ่นดินโลก ที่สามารถเปิดหนังสือม้วนนั้นหรือแม้แต่จะมองดูได้ และข้าพเจ้าก็ร้องไห้อย่างมาก เพราะไม่พบผู้ใดที่สมควรจะเปิดและอ่านหนังสือม้วนนั้น หรือแม้แต่จะมองดูได้ และหนึ่งในพวกผู้อาวุโสบอกแก่ข้าพเจ้าว่า อย่าร้องไห้เลย ดูเถิด สิ่งแห่งตระกูลยูดาห์ รากแห่งดาวิด ได้ทรงมีชัยแล้วที่จะเปิดหนังสือม้วนนั้น และแก้ตราผนึกทั้งเจ็ดของมัน และข้าพเจ้าได้มองดู และนี่แน่ะ ท่ามกลางพระที่นั่งและท่ามกลางสัตว์ทั้งสี่ และท่ามกลางพวกผู้อาวุโส มีพระเมษโปดกองค์หนึ่งทรงยืนอยู่ เสมือนหนึ่งว่าถูกปลงพระชนม์แล้ว มีเขาเจ็ดเขาและเนตรเจ็ดดวง ซึ่งคือพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า ที่ทรงส่งออกไปทั่วแผ่นดินโลก และพระองค์เสด็จมาและทรงรับหนังสือม้วนนั้นจากพระหัตถ์ขวาของพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และเมื่อพระองค์ทรงรับหนังสือม้วนนั้นแล้ว สัตว์ทั้งสี่และผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่ก็ทรุดกายลงต่อหน้าพระเมษโปดก ต่างก็มีพิณและซันทองคำที่เต็มด้วยเครื่องหอม ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งหลาย และพวกเขาร้องเพลงบทใหม่ว่า พระองค์ทรงสมควรที่จะรับหนังสือม้วนนั้น และที่จะเปิดตราผนึกของมัน เพราะพระองค์ทรงถูกปลงพระชนม์ และได้ทรงไถ่พวกเราไว้ถวายแด่พระเจ้าด้วยพระโลหิตของพระองค์ จากทุกตระกูล ทุกภาษา ทุกชนชาติ และทุกประชาชาติ และได้ทรงกระทำให้พวกเราเป็นกษัตริย์และปุโรหิตถวายแด่พระเจ้าของเรา และพวกเราจะครอบครองเหนือแผ่นดินโลก วิวรณ์ 5:1-10